

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafu Român este Duminec'a și Joi'a, la fiecare două săptămâni cu adaosul Foisioarei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la expeditor'a foiei, preafara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către expeditor'a. Pretul pnenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 48.

ANULU XXV.

Sibiu 19 Iunie (1 Iuliu) 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumătate de anu 6 fl. v. a. Insetate se platescu pentru antăia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a douăia ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 1496. Scol.

Cerculariu,

cătra tôte oficiile protopresbiterale că inspectorate districtuali de scôle din arhidieceș'a Transilvaniei.

Dilele acestea a aparutu de sub tipariu unu tractatu despre „Pomaritulu intocmitu cu deosebita privire la gradin'a scolara“ de D. Comsi'a, profesore la institutul nostru seminariale de aici.

Acestu opu tractéza subjectulu, de care se ocupa, intr'unu modu scientificu și practiculu, și atâtu dupa opiniunea barbatiloru competenti în acésta materia, câtu și dupa convingerea acestui consistoriu, opulu citatu nu pôte fi decâtu o carte buna în mân'a publiculu român, și mai alesu în mân'a invetiatoriloru, pretilorulu și economiloru români.

Dreptu aceea tit. Domni'a T'a esti invitat a recomandă acestu opu publiculu român, și cu deosebire tuturoru invetiatoriloru din tractulu incredintiatu administratiunei tit. Domniei Tale, acestor'a din urma cu acelu adaosu, ca citatul opu se pôte întrebuintia în modu provisoriu pâna la definitiv'a decidere a sinodulu arhidieceșanu și că manualu în clasele superiori și în scôlele de Duminece.

Pretulu opulu este unu 1 fl. v. a. și se pôte trage dela tipografi'a arhidieceșana de aici.

Din siedinti'a consistoriulu arhidieceșanu că senatu scolariu.

Sibiu 17 Iunie, 1877.

Pentru Escelenti'a Sea Dlu Archieppu și Metropolitu

N. Pope'a m. p.
Arhimandritu și Vicariu
archiepiscopescu.

Cestiunea orientala în diet'a Ungariei.

Petitiunea comitatulu Somogy a fostu bine-venita deputatiloru camerei, căci s'a datu de nou ocasiune a completă tabloulu despre fratietatea populu magiaru și turcescu.

Este o însusire caracteristica a dietei unguresci, ca cele mai neînsemnate faime despre schimbarea situatiunei produc o mare miscare între reprezentantii curagiosi ai tieriei, atât'a incredere au densii în puterea lor propriu, încâtu n'au odihna pâna nu le cetesce Colomanu Tisza siablonulu de respunsu, ce l'a pregatitu dela începutu pentru interpelatiuni și debateri privitóre la cestiunea orientala. — În siedinti'a din 14/26 Iunie la desbaterea despre petitiunea susu numitului comitatu, se scôla deputatulu Kállay, și intreruptu adese de larmurile și contradicerele colegiloru sei tiene unu discursu — horibile dictu — în nefavorulu Turciei.

„Cu privire la slabiciunea și decadinti'a Turciei“ — dice fiitoriulu Beg alu Bosniei Benjaminu Kállay, eu nu me tienu de fraselu tocite despre „trupulu bolnavu“ s. a.; eu nu afirnu nici pe departe, ca rass'a turcesca n'aru fi sub ôre-care impregiurări capabila pentru civilisatiune și pentru progresu. De ani amu avutu ocasiune a cunósce însusirile bune, mari și nobile ale natiunei turcesci și eu pôte suntu mai multu în stare a le judecă decâtu multi altii, cari vorbescu despre acestu obiectu cu multu entu-

siasmu, dar' cu putiena cunoscintia de cauza.

Cu tôte aceste amicululu turciloru celu mai entusiasmatu nu pôte negá, déca si-a castigatu cunoscintia despre stârile de acolo, și déca nu voiesce sa se însiele pe sine séu pe altii — ca Turci'a că statu progreséza pe calea decadintiei fâra a se putea oprí.

Nu rescólele periodice, nici incurcaturile financiare, nici prad'a perfida a averei statulu, séu mituirea, esecutata în modu sistematicu, organizatiunea rea a ôstei, și administratiunea miserabila suntu cele mai însemnate semne despre acésta decadintia; aceste rele sub impregiurări favorabile se potu vindecá prin energia și buna-vointia.

Caus'a reului adevératu se ascunde mai afundu. Organizatiunea statulu jace în Turci'a pe astfeliu de fundamente, care eschidu ori-ce reforma și o facu imposibila. Turci'a este astadi inca, că și înainte cu seculu, unu statu teocraticu, în care nu numai ca se recunósce esistinti'a unei singure religii domitóre, ci în care chiaru drepturile politice și civile le posedu exclusivulu numai fiii acelei religii.

„Eu punu mare pretiu pe hârnicia armatei turcesci. Biruintiele cele mai splendide ale acestei armate oprescu pote de câtu-va tempu, nici decâtu inse definitivulu decadinti'a treptata și putredirea interna a imperiulu otomanu.“

„Cunoscendu astfeliu stârile în Turci'a, marturisescu, ca a-si fi tare ingrigiatu, cându, urmandu-se mai multu simtiemintelorulu decâtu cugetariloru serióse, s'aru legá sôrtea patriei nôstre și a monarchiei de sôrtea imperiulu turcescu. Nu afirnu și nu dorescu, că noi sa accelerâmu procesulu naturalu alu descompunerei pâna cându ne putemu aperi intr'altu modu — in sa marturisescu ca nu mi-aru placea, déca cestiunea integritătiei a imperiulu turcescu s'aru proclamá că dogma politica a monarchiei nôstre, sub tôte impregiurările, la tôte eventualitățile și atunci chiaru cându ea aru fi imposibila și cându cladirea debila aru cadea derimandu dintr'odata pe a nôstra.“

„Eu mi-amu datu silinti'a“ — dice d. Kállay — a dovedí, ca acea armonia și unitate în opiniunea nôstra publica cu privire la cestiunea orientala nu esista în adevéru, ci ca vedemu mai multu o neorientare...“

Pâna a nu se sfersi desbaterea îndata dupa dep. Kállay, ministrulu presiedinte Tisza ia cuventulu și varieză tem'a cunoscuta, ca politic'a nôstra esterna are de scopu a conservá pacea, a localisá resbelulu și a se ingrigí la tóta intemplantia pentru libertatea actiunei. Dupa aceste frase d. ministru asigura camer'a, ca pâna acum în consiliulu ministriloru n'a fostu vorb'a despre ocuparea unei provincii nici despre mobilisare.

Inse prin vorbele sale strabate ide'a unei possibile ocupatiuni a Bosniei și Erzegovinei, care provincii aru devení în administratiunea civila a Ungariei. Acésta idea, a aflatu amici în partid'a guvernamentală și adi mâne ne vomu pomení ca deputatii magiari voru aplaudá cuvintelorulu lui Kállay. „Pester Lloyd“, ne prepara la acésta fasa noua a politicei magiare și dice în nr. seu din 26 Iunie: „Nu mai pu-

tienu însemnatu este faptululu, ca problem'a cestiunei orientale se întielege acum mai bine și a invinsu realismulu precugetatu asup'r'a unui claru-obscuru sentimentalulu. Politic'a acelor'a dintre noi, cari se esioféza pentru neschimbat'a stare a lucruriloru în orientu, bolesce pentru aceea, ca nu-si cugeta cugetulu lor propriu pâna la sfersitu, séu disparu în praça de urmările teoriiloru lor. S'au inferbentatu pentru întregitate imperiulu otomanu, inse cu câtu focu s'au pledatu pentru acestu interesu — n'amu audifu nici caira accentuându-se nici pe departe necesitate, ca monarhia aru trebui sa se precipite în întreprinderi periculóse pentru conservarea întregitătiei turcesci.“

Asiá „Pester Lloyd“ fói'a oficiósa a regimulu ungurescu, care fantasá fâra sfersitu de Abdul Kerim, de softale, de fratietatea turco-magiara și de întregitate imperiulu otomanu.

Teatrulu resbelulu.

18/30 Iunie.

Teribilulu resbelu se desfasiura de asta-data cu aceeași inversiunare în tôte trei despartiemintele sele: la Dunare, în Muntenegro-Erzegovina-Albania (Europ'a) și în Armenia (Asi'a).

Telegramele dela 28 Iunie ne spunu ca în facultulu dilei premergătoare a trecutulu Dunarea dela Zimnicea la Sistovu corpulu alu 28 dupa ce divisiunea a 14 i-a pregatitu calea. Aceeasi telegrama spune mai departe ca batali'a inca nu e terminata. Nicopolea bombardata de rusi arde.

Testovulu este pe rip'a drépta a Dunarei în Bulgaria între Rusciucu și Nicopolea, mai aprópe de césta din urma. Intentiunea rusiloru se vede a fi petruderea în inim'a Bulgariei cu încungiurarea fortaretielor Rusciuculu și Silistriei.

În Muntenegru au petrunsu turcii numai spre a perde o multime de ômeni (se vorbesce de 10,000) și spre a esí ierasi afara.

Din Asi'a vinu necontentitu sciri despre ciocniri mai mici pe cari turcii le marescu și facu batalii dintr'ensele și victoriile și le însusiescu lor.

Despre trecerile cele dintâiu ale rusiloru reproducemu urmatórele:

Scirea, ca turcii aru voi sa faca unu podu preste Dunare la Lompalanc'a, este o nascocire a fricei unoru locuitori. „Romanulu“ face fôrte reu ca dá importantia unoru asemenea sgomote absurde cari înspaimenta pe unii. Guvernulu a recomandat dinarielorulu fâra deosebire de partida, a fi discrete și prudente. Ne-amu supusu acestei recomandatiuni. „Romanulu“, in sa diariulu celu mai oficiosu, în locu de a ne dá esemplu de discretia și prudentia, a fostu celu dintâiu care s'a abatutu dela acésta linia de conduita, divulgandu sciri neintemeiate. Ne mirâmu de acést'a, pentru ca nu ne vine sa credemu ca guvernulu ne-a recomandat noué tacerea pentru că sa vorbésca „Românulu“ cum i cânta interesulu lui pecuniaru.

Canonad'a a urmatu și în 13 Iunie v. pe lini'a Dunarei dela Gur'a Ialomitiei pâna la Calafatu. Mai multe incendiuri au isbucnit în urm'a bunei tientiari a tunuriloru russe și române.

Maj. Sea Imperatulu Alessandru a fostu miscatu pâna la lacrimi de eroismulu și devotamentulu cu care trupele s'au aruncatu preste Dunare în fati'a baionetelorulu și sub tunurile inimiculu. Perderile suntu nimic'a pe lângă stralucitululu succesu cu care s'a facutu și se urméza trecerea. Dunarea între Galati și Brâil'a este plina de multimea vaselorulu care transporta trupele.

Maj. Sea Imperatulu Alessandru s'a întorsu la Ploiesci, fericitu ca a veditu implinita dificil'a și important'a operatiune care permite acum armatei sele a bate pe inimicu din fatia și din flanculu dreptu.

O parte din Statu-majorulu rusescu s'a dusu la Alessandria. Materialu, însemnatu pentru poduri, s'a transportatu la Giurgiu și la gur'a Oltului.

Numai pâna la cinci sute pasi se permite tieraniloru a se apropiá de Dunare.

Din Giurgiu se telegraféza „R. Lib.“ din 12 Iunie. — Eri pe la ôrele trei, rusii au începutu a bombardá Rusciuculu pe tóta lini'a. Turcii au respunsu cu tôte bateriele lor. Oficiulu telegraficu a încetatu de a mai functioná în acelu tempu, parasindu functionarii orasiulu. Din Fratesci se vedea fumulu mare în Giurgiu.

Erá gimnasiulu și casele dlui Sterie Galiti'a cari ardeau, precum și cas'a unui cetatienu din apropierea spitalulu. Se dice ca portarelelu Parisianu aru fi muritu, rânitu de unu obusu.

Pe la ôrele 8 și 40 minute, a încetatu bombardarea, cându s'au întorsu în orasiu și telegrafistii.

În biroulu telegraficu au caditu cinci bombe dintre cari doué au eclatat, surpându totul în cuhni'a și camer'a dirigentulu: alte trei bombe stau înfipte în zidu. Gimnasiulu e ciuruitu de bombe, cari au ruptu și doué linii telegrafice remanendu numai un'a. Telegrafistii rusi nu mai au curagiu a stá în Giurgiu, și ceru a se mutá biroulu la gara. Unu elevu dela telegrafu a fugitu plangendu cându a veditu prim'a bomba derimandu biroulu, elu erá de servitiu și a scapatu cá prin minune.

Daunele suntu mari, mai multe case suntu gaurite. Suntu trei morti și râniti nu se scie câti. Întregulu Giurgiu presinta unu aspectu intristatoriu. S'au trasu asup'r'a Giurgiuului peste 200 lovituri. Unele bombe au caditu și în curtea garei și chiaru dincolo de gara unu chilometru spre Bucuresci.

Adi pe la ôrele 9 de diminétia rusii au deschisu de nou foculu contr'a Rusciuculu. Turcii respundu cu vigóre asup'r'a Slobodiei, punctu unde se afla rusii. Nu se scie, déca voru trage și asup'r'a Giurgiuului.

Correspondintie particulare ale „Pressei.“

Galati, 10 Iunie v. 1877.

În fine, evenimentulu celu atâtu de multu asteptatu, evenimentulu trecerei Dunarei, s'a seversitu astadi în fati'a Galatiloru. Inca de eri, 9 Iunie ôrele 1 p. m. o barca cu cazaci a facutu prim'a recunóscre printre tôte báltile, pâna sub pólele Balcaniloru. Acolo au schimbatu câte-va focuri și

s'au reinturnatu. Cătra orele 3 p. m. se aflau déjà concentrate la Zatic'a (un punctu cu vre-o 15 case situatu dreptu in fati'a Galatiloru si acum completamente inundatu), se aflau dicu, adunate vre-o 50 de luntre si 8 plute, inse astfelu montate, încātu pe fiacare din ele eră asediatu unu tunu cu cai, materialulu si totu personalulu necesaru. Ele erau cá nisce forturi flotante. La orele 4 au inceputu a se pune in miscare, trase de vâsci cu soldati; ier' in unele locuri, unde ap'a eră mai mica, cu unu devotamentu raru amu vediutu pe bravii soldati rusi, desbracati in pele si pâna in umeri veriti in apa, tragendu bateriele lor flotante. La 5 ore, se coborau pe strad'a portului cu music'a si drapelele lor, 2 regimente de infanteria, avendu cu ei numai armele si saculu cu provisiuni, fâra ranitie. Aspectulu eră martialu, fetiele vesele si umplându aerele de cântece vitejesti.

In portu asteptă bastimentulu nostru *Stefanu celu mare* si inca unu vaporu, cari trebuiau sa transporte aceste trupe pâna la Zatic'a ier' de acolo pe bărci, printre 2 bălți si 3 gârle, pâna sub Balcani. Inchipuți-ve ce percursu si ce dificultăți: prin o padure de stuharie si unu oceanu de lacuri! — Totu Galatiulu se află in picioru, fiindu marturu ocularu la spectacululu acestei durerose drame ce eră sa se desfasuie sub ochii sei. Alte 200 bărci asteptau in susu de Galati sub casarma si totu pe atâtea in josu de Galati la Carantina vechia. Cu câtu orele inaintau spre séra, cu atātu crescea impacientia spectatoriloru, prevediendu ca in curendu nóptea va acoperi frumseti'a privevistei. In crepusculu, incepû miscarea mare. Dunarea nu mai eră decâtu o nesfersita pâna albastru, pe care se zugravea in siluete varii figurile vapórelor, bărciloru, baterielor, ómeniloru si cailor. In curendu, totulu intra in tacere, musicile regimentelor, ce cântau pe cheiu, tacuse, soldatii nu mai intonau arii si lumea, in nefinite puncte negre, se retragea cu regrete de pe tiermii Dunarei, spre a intră fia-care in locuinti'a sea. Eră nópte. Nici odata galatienii n'au doritu crede, sa tréca o nópte mai curendu, cá cea dela 9 spre 10 Iuniu. Abia primele radie ale lui 10 Iuniu se aretase si dejă, pe tiermu, pe grilajuri, turnuri de biserici si chiaru pe case, se vedea negrindu o nesfersita multime, avida de a continuá priveisce tabloului, de unde nóptea lu lasase intreruptu. Brava si curagiós'a intruprindere de a trece Dunarea cu bălțile si gârlele ei, in conditiunile cele mai dificile, fâra poduri si in o intréga nópte, reusise pe deplinu. In diori de diua, armat'a si bateriele erau pe luciulu celei din urma gârle ce spala pólele Balcaniloru. Ea percursese peste 14 chilometri, cotindu in puterea noptiei printre stufuri si bălți, fâra a se zarí in totu tempulu noptiei pe o singura barca cea mai mica lumina. La 4 ore inamiculu i asteptă pe culmile muntiloru, pe pepturi de dealuri, cu unu cuventu in positiunile cele mai avantagióse, avendu si o artileria mascata, ce pâna atunci nu se observase. Lupt'a se incepe deodata in 2 directiuni: in fati'a Dunarei si la pólele unei culmi, de pe care dóue tunuri turcesci tunau necontentitu. Arip'a armatei ruse despre drépt'a (directiunea Brailei, acei cari se imbarcase la tiermulu dela casarma) reusise a debarcá si ei, incependu foculu in tiraileuri cu simpla infanteria, cáci tunurile nu le putuse inca debarcá, ier' cei din fati'a Galatiloru nici avusese inca tempulu sa debarce. Foculu eră asiá de viu si loviturile asiá de dese, încātu de pe tiermulu Galatiloru nu se audiá decâtu o necontentita detunare, care tienû pâna la orele 11 a. m. Atunci artileri'a turca se vediû retragendu-se in tóta grab'a: trupele ruse dela pólele culmelor debarcase sub plóia glónțielor si obuseloru; ier' cele din flancu

inaintase, garapanandu-se pe stânci, cá vulturii. In curendu nu se mai audi nici unu focu. Turcii erau cu deserversire dislocati din positiunile lor si armele crestine, acoperite de succesu, ocupau cu fala primul rod de biruinta in acésta parte a armatei de sudu. Dela ór'a 12 pâna la 3 1/2, cându ve scriu aceste pripite linii, nici unu focu nu s'a mai schimbatu. Rusii, deplinu stapâni pe terenu se concentra cu energia pe celalaltu tiermu, sute de bărci le aducu noi ranforturi, ier' cu lunet'a observu pe eclerionii lor cum cutriera cómele muntiloru in tóte directiunile. Dejă ei suntu pe alu doilea peptu de munte; se vedu pe inaltimile celui de alu 3-lea óre-cari miscâri si unu locu intaritu de turci (o casa mare de zidu). Déca in asta nópte nu se va dá nici o lupta, nu e mirare cá mâne séra sa auditi, póte, ca aceste trupe au luat pe la spate *Macinulu*, pe cându cele dela Brail'a lu voru atacá in fatia.

Mi se spune ca, in acésta lupta, aru fi regretabile perderi, inse putiene in raportu cu dificultățile enorme. Acést'a e prim'a lupta pe care o vediu cu proprii mei ochi.

P. S. In momentulu cându inchidu scrisórea, 4 1/2 óre, se vedu trecendu cu tóta iutiéla 8 ambulantie, spre a luá ranitii ce acum sosescu in bărci.

X.

Brail'a, 11 Iuniu 1877.

Majestatea Sea imperatorele Alexandru, care se acceptá inca de Joi in Brail'a, a trecutu asta-nópte la Galati, de unde apoi a venitu astadi aci cu trenulu imperialu, la orele 8 si 45 minute diminéti'a, insotitu de marele duce mostenitoriu, marele duce Sergiu, generalulu Nepocoicinsky si mai multi alti generali notabili din cartierulu generalu. Majestatea Sea suindu-se in trasur'a dlui Mendl urmata de tóta guard'a imperiale, a intratu in orasiu si, trecendu dela gara pe Bulevardu, a visitatu bateriele tóte, intre acestea si cea dela vi'a Pehlivanului, de unde a pututu vedea si podulu construitu peste Dunare pentru trecerea armatei rusesci. La orele 11 1/2 terminându-si inspectiunile, imperatorele a plecatu inapoi cu trenulu la Ploiesci, fâra a se oprí mai multu tempu in Brail'a, dupa cum se acceptá generalmente, cáci primari'a i si preparase apartamentele in casele dlui Iulianu Vrabiescu.

Orasienu au constatatu inse cu regretu, ca primari'a si administratiunea locale nu si-au facutu datori'a pe deplinu a primú august'a persóna a imperatorului cum se cuvine, cáci stradele nu erau nici macaru stropite si Majestatea Sea a fostu trecuta prin mijloculu unei pulbere ce-ti scotea ochii.

Eri nópte rusii au trecutu Dunarea pe la Galati la Zatóc'a si vinindu in apropierea muntiloru Macinului, o lupta s'a angagiatu intre bateriele turcesci si cele dóue séu trei mii rusi ce inaintau contr'a lor. Acést'a pe la orele 2 1/2 din nópte. Lupt'a a continuatu pâna ieri pe la orele 11 si detunaturile pusciloru si a tunurilor dela o baterie turcesca se audiau fórte bine pâna la noi. Rusii, luându bateri'a, lupt'a a incetatu, dupa o perdere, dupa cum pe aici se sustiene, de 200—300 raniti si morti. In nóptea ast'a rusii au luat si Macinulu, unde populatiunea crestina, se dice, i-a primitu cu pâine si cu sare. Turcii, in fug'a lor de acolo, mai alesu cerchezii si basibuzucii, slobodiu pe strade si in pravalii focuri, si aru fi facutu óre-cari pradaciuni.

Astadi, dupa venirea imperatului a inceputu si aici trecerea armatei rusesci peste Dunare, in vapóre — intre cari este si *Stefanu celu mare* — si in barci, ce mereu cara armat'a la Macinu; pe podu acum nu trecu inca decâtu carale cu bagagié. Pâna in momentulu cându scriu aceste renduri au trecutu astfelu dincolo vre-o cinci regimente. Toti adi pe la amédi s'au

adusu de cátra rusi dela Macinu doi turci raniti si unu prisionieru, căror'a li s'a datu cea mai ingrijita cautare. Dupa catele inchiriate in orasiu pentru spitale, rusii se vede ca contau pe mai multe perderi de soldati decâtu s'au intemplat, cáci in totalu pâna acum suntu asiediate in aceste spitaturi la vre-o 400 paturi. Brail'a in dilele din urma infatisiéza aspectulu unui orasiu in serbatóre. Tóta diu'a lumea alérga in cárduri pe la gradin'a publica, casarm'a de calarasi etc., spre a privi la tóte miscările de trecerea pe podu si in vase a armatei rusesci peste Dunare. — Diferiti corespondenti ai diareloru din streinatate, intre cari unulu chiaru din New-York, se afla de mai multe dile in mijloculu nostru.

Revist'a diurnalistica.

Discussiunea interesanta din diet'a Ungariei asupr'a politicei nóstre orientale si declaratiunile date in decursulu acestei discussiuni de primu ministrulu Tisza e acum obiectulu de predilectiune alu foiloru din capitala. Cu deosebire cuventulu rostitu de Tisza se bucura de o comentare generale si favorabila.

„Pesti Napló“, vechiulu organu deakistu, dice, ca insemnat'a enunciativne a ministrului presedinte Tisza in caus'a cestiunei orientale va linisci tier'a si va produce incredere in politic'a esterna a guvernului. Enunciativne eră necesara; cáci astfelu s'au delaturatu desele banueli si nesigurantia de mai nainte. Mai departe constatéza armonia ce esista intre opiniunea publica a natiunei si intentiunile regimului. Vorbirea ministr. Tisza va produce o mare impresiune in tier'a intréga. Regimulu va trage unu mare profitu, inse numai déca va urmá practice politic'a ce si-a propusu.

„Ellenör“ se bucura vediendu, ca intre guvernul si diversele partite nu esista deosebire, cându este vorb'a a nu admite schimbări teritoriale. Toti oratorii in frunte cu ministrulu presedinte declara ca nu impartasiescu planurile si combinatiunile Rusiei.

„Hon“ accentuéza importantia enunciativne ministeriale, pe bas'a cărei'a in monarchia nóstra nu esista foru, care sa cugete la o reforma radicala a statului turcescu. Conformu enunciativne mobilisarea in Austro-Ungaria nu are locu. Desbateréza asupr'a cestiunei orientale servese parlamentulu spre onóre. Europ'a va incepe sa intieléga ca magiarii judeca sine ira et studio, ca magiarii suntu departe de siovinismu (!!! Red.) si ca politic'a lui Andrassy afla aprobare in parlamentulu ungherescu.

„Kelet Népe“ scrie, ca jumetate din vorbirea lui Tisza nu este decâtu o polemia desiarta in contr'a deputatiloru, cari dorescu resboiu; cealalta jumetate cuprinde enunciativne meritória, care consista in negatiunea duoru fapte, anume, ca ne aru fi legat mânilé si ca timentu la o reforma teritoriala a Turciei. In deobsce enunciativne este lipsita de ori-ce basa rela.

„Egyetértés“ primesce cu multiamire espicările ministrului, inse numai spre a se putea provocá la ele la tempulu seu.

„Nemz. Hirl.“ declara, ca Tisza a nimicitu prin enunciativnele sele lamurite si bine definite ingrigirile fatia de ocuparea Bosniei si aru fi de doritu cá evenimentele viitorului sa justifice afirmarea, ca guvernulu nu doresce schimbări in teritoriulu si puterea Turciei. Cuventarea lui hotarita, provocarea la politic'a, care a conservatu pâna acum interesele monarchiei fâra jertfe in avere si sânge si in sfersitu admonarea, ca nu este bine a alarmá necurmatu natiunea, au facutu o viua impresiune asupr'a casei. Cuventarea de acum a lui Tisza e cea mai cu efectu din tóte cuventările

câte le amu auditu dela densulu in cestiunea orientale pâna acum.

Corespondintia.

Budapest'a 28 Iuniu.

„Au invinsu rusii“ se aude necontentitu de trei dile pe coridorulu dietei, pe strade si in cafenele. Sa nu credi inse ca e vorb'a de trecerea rusiloru peste Dunare, de succesele armelor rusesci in Asi'a. Rusii au invinsu fâra sa se arate unulu macaru, au invinsu fâra a intrebutiá vre o fortia fisica séu morala, unde? — in diet'a Ungariei prin rostulu deputatului Kallay. Ceea ce n'a cutezatu nimenia intre magiari, nici guvernulu, a cutezatu deputatulu Kallay, elu a luat pétr'a de móra de pe peptulu guvernului. Guvernulu póte dice acum: dómne multiamescuti ca mi ai ajutatu sa esu din perplessitatea in care eram!

Eră interesantu a vedé cum in cas'a deputatiloru, cu sange rece, fâra multe gesticulări, si ce e mai multu, acompianiatu de incordata linisce, Kallay, zugravea cu talentulu seu siguru in oratoria starea actuala a Turciei. Oratorulu, pe bas'a studiiloru din intuitiunea propria, spunea casei deputatiloru, ca Turci'a in starea ei de astadi nu se mai póte sustiené si ca aru fi cea mai mare absurditate a se pune Ungari'a sa proptéscu o casa aproape de ruina, pentrucá sa fia ingropata in ruinele celei pe care vrea sa o proptéscu, cându nu mai este de proptitu. Si lucru minunatu, abia câte o timida protestatiune, cându dupa festivitățile cele grandióse, dupa vorbirile cele dúiose, pâna la lacrimi, dupa sarutările si câte tóte alte câte amu vediutu ca avura locu intre turci si magiari, ori-cine s'aru fi asteptatu la intreruperi sgomotóse, la fia-care cuventu, ce cadea cá lovituri de tunu asupr'a fratiloru *regasiti*.

Guvernulu, prin rostulu lui Tisza, a accentuat de mai multe ori „intregitatea Turciei.“ Acést'a este inca unu „noli me tangere“ in bon tonulu atitudinei moderne „patriotice.“ Accentulu inse, cu care apará guvernulu intregitatea Turciei, celebrata mai nainte cu atát'a ostentatiune, eră asiá de siubredu, elu mai disparé in frasele cari tratara despre neintrarea monarchiei in actiune, cari tratara despre aceea, ca tienut'a monarchiei in viitoru se va acomodá intereselor patriei.

Ori ce va dice cine-va, guvernulu este consecuentu. In corespondentiele mele vei fi observatu ca amu pusu temeiu pe passivitatea, pe respunsurile evasive a le guvernului d. e. cându fu vorb'a sa multiaméscu cas'a sultanului Abdul Hamid pentru bibliotec'a corvina. Guvernulu a sciutu ce venturi batu in regiunile mai inalte, n'a gasitu de bine inse a se pune tocm'a elu in calea torentului inferbentatu alu pasiunatei aderári magiare la caus'a turcesca.

Acum, ca a venitu omulu, Kallay, guvernulu a pututu face unu pasu inainte pe cararea, pe care nu cutezá a pasi de capulu lui. Nu va trece multu si ocaziunea se va presentá si pentru pasii urmatori. Dupa câte se vorbescu pe aici, in anumite cercuri, intrarea in actiune, ori ce nume aru purtá, nu este numai binevediuta, dara chiaru dorita. De aceea la casu ca lucrurile voru ajunge la maturitatea dorita, opiniunea publica, mai nainte atātu de esiofata pentru turci nu va gasi nici macaru o eslamatiune contr'a actiunei. Alt'a este acum de ce dóre capulu pe conductorii destinelor. Este intrebarea, ca dupa ce rusii trecu cu inlesnirea neasteptata peste Dunare, dupa ce românii au doveditu ca suntu unu elementu fórte de pretiuitu si totu odata din capulu locului au purtatu o politica cu visirulu deschisu, dupa ce montenegrenii au batutu in nuiele pe turci, trecendu-i in susu si in josu pâna la granitiile lor, si omorindu-le vre-o 10,000 combatanti, dupa ce, si acést'a

are sa dica multu, cu Angli'a se vede a fi Russi'a binisioru arangiata: va vedé Russi'a cu ochi buni o cooperatiune, carea multi din politiciii nostrii suntu asiá de nepolitici, încátu nici astadi nu o desbraca de hain'a indoielei?

Precum vedi acést'a este o fasa nóua, inca putienu cunoscuta, dara pe care avemu sa o multiamimu tocmai patriotismului nepoliticu si fesofilu alu „natiunei.“

In astfelu de impregiurári dorintiele de deunedile a le lui „Egyefertés“ au fostu numai nisce besicutie de spuma, a căroru urme nu se mai vedu. Birourile de recruti pentru legiunea turcésca-ungurésca mi se paru a fi fostu numai nisce lucruri cá cele din poveste.

Dóue cuvinte despre afaceri de a le nóstre. Mi aducu aminte ca erá sa mérga o deputatiune, alésa de sinodu, la Majestate. Din locu competentu aflu ca deputatiunea inca n'a satisfacutu missiunei luata asupra-si. Unu barbatu, pe cátu sciu din raporte delu sínodulu archidiecepsanu, membru alu deputatiunei, fiindu deunedile pe aici, s'aru fi esprimitu, ca ministrulu respectivu este contrariu deputatiunei. Acést'a me face sa gandescu ca oposti'a ministrului e cunoscuta si capulu bisericei nóstre, care a fostu aici pe acelasu tempu. Eu credu ca nu gustulu ministrului este de vina ca deputatiunea n'a plecatu. Póte ca zarv'a cea mare in cele politice insufla neincredere deputatiunei in succesele ce aru pute obtiené. Inse, cine vrea sa obtiena ce-va, trebuie sa cerce. „*Wer wagt der gewinnt*“ si ministrulu nostru, dupa cátu amu avutu norocire a-lu cunosce, cu factori cuezatori, celu putienu, intra in tocmea; pre cându pre ómenii cari se temu de densulu 'i calca in picióre. Frumosu nu e, bine inca nu e delu dlu ministru, dara omulu e odata omu. Scaderea acést'a inse se egaléza cându la loculu si la tempulu seu fia-care omu este omu.

Naseudu, 16 Iunie c. n. 1877.

Dle Redactoru! Permeteti-mi dle redactore, ve rogu, de a ve molestá prin aceste sire si a termina cu rogarrea cá se binevoiti a publicá in celu mai de aprópe numeru alu veteranei si stimabilei fóia „*Telegr. Rom.*“ ce redactati, cele urmatóre:

Dómele románe din capital'a fostulu districtu alu Naseudulu, conduse fiindu de simtiulu inimei si ide'a umanitatiei, s'au adunatu in 3 l. c. la un'a conferintiá, in care s'a decisu cu unanimitate, cá in fati'a conflagratiunei, ce se desvóltá la malurile beitranei Dunare, sa se intinda si din partea loru possibíl'a mána de ajutoriu celoru vulnerati, si pentru-cá acést'a idea sa se póta realizá cu mái mare succésu s'a alesu spre acestu scopu unu comitetu din 13 membre, la care amu avutu onóra a fi alésa de presidenta.

Inse abiá amu apucatu a pune lucrulu in miscare, abiá s'a tiienu un'a siédintiá, abiá s'au trimisu unele apeluri la damele din acestu tiienu, cându eata numai me trediescu cu unu ucasu din partea domnului jude cercuale din locu in limb'a magiara, dtó 11 Iunie nou, prin care mi se ordonéza a desfiintiá comitetulu de dóme.

In siédinti'a comitetulu din 15 Iunie aducându acést'a ordinatiune pre tapetu, s'a luat spre sciintiá si urmare.

Aceste mi-ainu tiienu de datoriá a le aduce la cunosciintiá onoratalulu publicu si in specia la publiculu din acestu tiienu pentru orientare.

Pentru-cá realizarea scopului propusu sa nu patimésca prin desfiintiarea comitetulu, subscrís'a se ofera a primí si in venitoriu, ori-ce oferte, acestea a le administrá la locurile competinte, si despre tóte colectele a ratiociná la tempulu seu in publicitate.

Rugându-ve dle redactore a primí anticipative multiamit'a mea pentru publicarea acestoru orduri, precum si asecurarea despre inalt'a mea consideratiune si stima,

sum a d-vóstre:

Elisabel'a Popu Pecurariu.

Cubinu (la Dunare) 1 Iunie 1877.

CREDU CA NU ESISTA POPORU SUB SÓRE, care sa fia fostu atátu de crudelu persecutatu bisericesce si natiunalminte, cá si poporulu nostru románu.

Istori'a marturisesce astadi cu sinceritate in fati'a lumii, ca poporulu románu pe unde numai se afla elu locuindu prelángá tóte ca erá fára vin'a sea incinguratu de murulu fanarismului, prelángá tóte ca erá strensulu legatu cu catusiele vitregitatiei unui trecutu anachronicu; — dicu: prelángá tóte, ca elementele avide 'lu amenintiau cu mórté, cu perderea si cu total'a lui sterpire de pre fati'a pámentului — elu, acestu poporu cu credintiá in Ddiu, si cu amoru-i inascutu cátra natiunea sea, a trecutu prin acele catastrofe, a respinsu cu barbatia atacurile antagonistilor, stralucíndu a-tadi cá o démna descendentiá a divului Traianu!

Poporulu nostru románu din Cubinu fu persecutatu in decursu mai multu de unu seculu de o asemenea sórté. Elu gemu sub supremati'a bisericesca serba, lipsitu de limb'a sea materna, elu fu amenintiatu cu degenerare; inse provedinti'a divina, audiendu-i suspínulu, 'i tramise o radia de misericordia, carea luminandu-i cunosciinti'a de sine, lu indemná cá sa se emancipe de supremati'a bisericesca serba, constituíndu-se cá comuniune bisericesca rom. gr res. independinte (ceea ce in inim'a románului este inascuta inca din ór'a léganului) care opera se si intemplá cu finea an. 1873.

Prelángá tóte deci, ca coreligionarii serbi ne desdaunara cu o suma de 7000 fl. v. á. din colosal'a avere bisericesca, carea se urcá preste 80,000 fl. din carea áveau románii dupa s. dreptate si dupa numerulu sufleteloru, care este un'a tertialitate, sa pretinda a trei'a parte din averea bisericesca, fostu serbo-romána, totusi astadi multiamescu provedinti'a cá li-a ajutoratu sa scape de supremati'a serbéscá.

Astadi poporulu nostru, de-si miseru, totusi se simte consolatu, ca 'si aude limb'a materna atátu in biserica cátu si in scól'a sea. Astadi se deschise si sermanei nóstre comunitati unu terrenu pe care 'si póte cultivá limb'a persecutata de seculi.

Nr. pres. 153—1877.

Conchiamare.

Pe bas'a §-lui 21 din statulele Asociatiunei transilvane, aprobate de Majestatea Sea c. r. apostolica prin prea inalt'a decisiune din 6 Septembrie 1861, si in conformitate cu conclusiunea adunarei generale a numitei Asociatiuni, tiienu la Sibiu in 10—12 Augustu 1876 de sub Nr. prot. LXI, adunarea generale a Asociatiunei transilvane pentru anulu curentu, se conchiamá in opidulu *Blaju pe diu'a de 5 Augustu cal. n. 1877.*

Ceea ce prin acést'a in sensulu §-lui 25 din statute, se aduce la cunosciinti'a publica.

Toti onorabili membri a acestei Asociatiuni, suntu rogati a luá parte, in numeru, cátu se póte mai considerabilu, la ameniti'a adunare generala.

Dela presidulu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romána si cultur'a poporului románu.

Sibiu la 30 Iunie 1877 c. n.

Iacobu Bolog'a, *Ioanu Russu.*
presiedinte. pentru secret.

Nota circulara adresata agintiloru Romaniei in strainatate.

Bucuresci, 3 Iunie (22 Maiu), 1877.

Not'a ce amu avutu onóra a ve adresá cu dat'a de 2 (14) Maiu a trebuitu sa ve in-formeze de ajunsu asupr'a causeroru cari au adusu ruperea cu deseversire a legaturiloru nóstre de buna intielegere cu sublim'a Pórta si cari au creatu intr'unu modu fortiatu Romaniei o situatiune nóua, inse nu neprevediuata.

Agressiunile neincetate si nedrepte ale armatei otomane de-a lungulu fruntarieloru nóstre dela Dunare, n'au facutu de atunci încóce, decátu sa atietie din ce in ce mái multu spiritulu publicu in tiér'a nóstra.

Si efectele acestei intaritari crescende s'au facutu simtite indata, si la 21 (9) si 22 (10) Maiu, corpurile nóstre legiuítóre au adoptatu spontaneu o motiune care tinde a pune pre Romani'a intr'o positiune de independintiá, franca si otarita, facia cu Pórta otomana, si prin urmare de a face sa inceteze pe viitoriu starea de silnicie, care nascea din legaturile reu definite intre Turci'a si noi.

Guvernulu Inaltimei sele serenissime, príncipele Carolu nu s'a crediutu in dreptu sa reprime acést'a miscare. O asemenea cercare aru fi fostu apoi, in acestu momentu, totu atátu de zadarnica pre cátu si contraria simtieminteloru de legitima indignare pe care suveranulu Romaniei o impartasesce cu totulu cu supusii sei.

Independinti'a absoluta a Romaniei a fostu proclamata de tóte vocile autorisate din tiéra. Suveranu si poporu au luat otarirea nestramutata de a o aperá, cu armele in mána, in acelasu modu cá si integritatea teritoriulu nostru, cu care ea se gasesce de aci înainte identifiata in ochii intregii poporatiuni románe.

N'asiu puté, domnule aginte, sa ve facu a apretiá mái bine caracterulu solemn alu acestei afirmári, decátu punendu din nou in vederea d-vóstra (prin copi'a aci alaturata) cuvintele memorabile prin cari Inaltimea sea serenissima a bine-voitu a respunde, la 10 (22) Maiu, felicitáriloru cari i-au fostu aduse de corpurile legiuítóre.

Deferinti'a ce ne facemu o placere de a aretá in ori-ce ocasiune guvernului, pre lánge care represintati, domnule aginte, interesele tiei nóstre, 'mi facu o datoria dé a ve invitá sa aduceti la cunosciinti'a d-lui acestu actu, care, are in esistiinti'a nóstra nationale, caracterulu unui articulu de credintiá.

Si apoi din momentulu cându vechiele príncipate románe au inceputu a se bucurá de puternic'a protectiune a guvernului. . . . Romanii nici-odata n'au avutu ocasiunea de a se indoi unu minutu ca desvóltarea ei progresiva nu aru fi si in vederile acestui guvernulu.

Actulu la care impregiurári imperiose si cu totulu independinte de propri'a nóstra actiune, ne-au adusu astadi intr'unu modu fatalu si rapede, nefíndu decátu consecinti'a obligatóre a acestei protectiuni eficace, nu ne mái este permisu sa ne indoimu ca n'aru fi bine vediuata chiaru de acum'a, si chiaru cându complicatiunile actuale aru amáná recunóscerea lui oficiale pentru o epoca pe care numai evenemintele si buna-vointi'a puteriloru o potu apropiá.

Apretiámu dupa just'a sea valóre reserva ce impunú fia-cáru'i impregiurárele esceptionale de astadi; si cu tóta dorinti'a, cu tóta nevoi'a chiaru ce simtimu de a fi in tariti, cátu se va puté mai curendu, in nóua nóstra situatiune politica, print'unu actu internationalu de intielegere, modestele nóstre dorintie se reducu, pentru momentu in a obtiené din partea ministeriulu. . . o simpla îndreptare a liniei de purtare ce amu urmatu, supt presiunea unor fórté mari difiultáti, si — tiienu a o afirmá susu si tare — in afara de ori-ce inriurire din afara.

Mai pre susu de tóte aspirámu, domnule aginte, a dobendi dela bine-voitorii nostrii protectori, promissiiunea ca, in nici unu casu, nu se va face violentiá natiunei románe, in scopulu de a o silí sa restabilésca vre-odata relatiunile sele cu inalt'a Pórta.

O comunicatiune de acést'a natura aru avé de scopu de a marginí, intr'unu cercu bine determinatu, activitatea presinte a tiei nóstre. Ea va crutiá natiunei románe regretabilele consecintie ale unei stári de nesicu-

rantia care, prea multu tempu prelungita, aru puté sa-i devina fórté pagubitóre facendu o sa pérda acea incedere in viitoriu care a caleudit'o pána acum.

Fiíndu asicuratá de spriginulu puteriloru in ceea ce priveşce mantienerea garantiéi independintiéi sele, speránu atunci cu taria in dreptulu de a radicá oficialu vocea sea in regularea internationale a intereselor sele, la sfersítulu resbelulu actualu, Romania se va silí a mantieni cu atarire lini'a de purtare care a sciutu sa-i concilieze totu-déun'a aprobarea si buna-vointi'a curtiloru garante.

Ea va puté sa urmeze acést'a cale, care totu-déun'a i-a fostu atátu de salutara, cu atátu mai multa inlesnire, cându se va simti cu totulu deslegata de legaturile reu cimentate care o legau de Turci'a.

Indrasnimu inca a sperá ca Escelenti'a Sea, domnulu ministru alu afaceriloru streine, va binevoí a recunóscé ca o marire de autoritate acordata actului ce severi Romani'a, n'aru avé altu efectu decátu de a intari pe viitoriu pacea si prosperitatea din elementele cele mai utile ale Europei occidentale.

Purtarea nóstra in trecutu a pututu dejá sa asicure pe tóte puterile garante in privinti'a scopului ce urmarimu. Purtarea nóstra ulterióra va probá tuturoru si in particularu puterniciloru nostrii vecini, ca politici'a nóstra nu e decátu o politica de conservare.

Déca ne-amu deslipitu acum de Turci'a, acést'a amu facutu, cá sa nu mái fimu espusi acelor pedice pre care ea n'a incetatu niciodata de a le pune desvóltárei nóstre normale. Guvernulu I. S. príncipele Carolu, e convinsu, ca primíndu si asociáandu-se cu declaratiunea de independintiá esprimita cu atát'a energia de camerele románe, a lucratu nu numai in interesulu realu alu natiunei, ci totu-deodata a pregatitu si puteriloru garante unu terámu comunu de intielegere si armonia pentru viitoriu.

Déca in realitate guvernulu n'a comis vr'o gresiala — si e dejá autorisatu a crede acést'a — elu e astadi in dreptulu si datoría lui de a sperá, de a solici'tá si a adastá o aprobare deplina, séu celu putienu o aderare prealabile care sa-lu intarésca in calea salutara pe care a crediutu ca trebuie sa intre.

E datoría d-vóstre, dle aginte, cá, comunicándu present'a nota Escelentiei Sele dlu ministru alu afaceriloru streine prin cétire si in copi'a, sa esprimiti totu-odata asicurarea profunde recunóscéintie cu care guvernulu romanu aru primí dela cabinetulu din o noua proba de asta-data celu putienu supt form'a unci promissiiuni asicurate pentru viitoriulu politicu alu Romaniei.

Primiti, dle aginte, etc.

Cogalniceanu.

Varietáti.

(†) *Necrologu.* Sub impressiunea cea mái durerósa vinu sa aducu la cunosciinti'a on. publicu románu, ca demnulu parochu románu gr. or. din *Sculi'a*, com. *Timisiu*, *Nicolau Bolocanu*, asesoru consistorialu si membru alu sínodulu eparchialu din dieces'a Caransebesiului, in etate de 64 de ani, a repausatu in 1 Iunie v. á. c., iér' in diu'a de 2 Iunie a fostu petrecutu la mortu cu mare pompa, de 7 preoti si 5 invetiatori, precum si de unu numeru însemnatu si distinsu de streini din aceea comuna, la cari densulu s'a bucuratu de o deosebita stima. Acestu preotu a fostu devotatu missiunei sele sacre, careia a servitu cu demnitate 44 de ani, in care restimpu tóta viét'i'a sea a consacrat'o inaintárei si inflorirei bisericei si poporului seu prin invetiaturi religiose si morale. Cá dovéda despre acést'a amintescu aci, ca biserica si scól'a din comun'a *Sculi'a*, ambele ridicate prin indemnú si in-grigirea repausatulu, stau adi — amesuratulu tempulu — cá 2 faclii intru marirea lui Ddiu si inaintarea investimentulu poporulu, cá raritate in comunele satesci, unde jumetate suntu nerománi.

Aceste merite pentru biserica si

poporu, a facutu pre subsemnatulu, sa respecteze multu pre repausatulu, pre carele 'lu plânge si jelesce fiulu seu *Stefanu*, preotu si demnu urmatoriu dimpreuna cu sotia acestuia *Carolina*, si a-i dice la acestu locu: „*Fia-i tie-rin'a usiora si memori'a binecuvântata.*”

Bocsi'a montana, in 10 Iunie 1877.

Ioanne *Marcu*,
invetiatoriu.

*** * * Multiamita publica.** Pentru biseric'a româna ortodocsa dearsa in nôptea duminenei de Florii din comun'a Boiu, comitatulu Hunedorei, ppresbiteratulu Ioagiului I, s'au adunatu oferte in bani dela urmatorii prea stimati domni deputati ai sinodului arhidiecepsan si ad.: Petru *Maniu* 1 fl. Ioanu *Siandru* 1 fl.; Ioanu *Tipeiu* 1 fl.; Ioanu *Gallu* 1 fl.; Sim. P. *Moldovanu* 1 fl.; Antoniu *Schiu* 1 fl.; Ioanu *Ratiu* 1 fl.; Ambrosiu *Bârsanu* 1 fl.; Vasiliu *Rosiescu* 1 fl.; Ioanu *Petricu* 1 fl.; Petru *Popescu* 1 fl.; *Andreica* 1 fl.; M. *Lazaru* 1 fl.; N. *Miheltianu* 1 fl.; N. *Gaitanu* 1 fl.; Ioanu *Papiu* 1 fl.; Sabinu *Piso* 1 fl.; Simeonu *Piso* 1 fl.; Georgiu *Secula* 1 fl.; Diamandi I. *Manole* 5 fl.; A. *Trombitasiu* 2 fl. si N. *Fratesiu* secr. cons. 2 fl.

Sum'a 28 fl. v. a.

Comitetulu parochialu adevierindu deci primirea acestei sume, aduce totu odata acestoru generosi domni, si indeosebi multu stimatului domnu colectante, in numele comunei intregi, cea mai profunda a sea multiamita, rugându pe Tatalu cerescu, că sa primescă aceste oferte, că si pe filierulu veduvei, si că acestu esemplu crestinescu si frumosu, sa deschida si altor'a inimile spre imitatiune.

Boiu in 9 Iunie 1877.

Comitetulu parochialu gr. or.
Ioanu *Budoiu*,
parochu si presedinte.

*** * * Crucea rosia.** Cetimu in „*Press'a*”: Eri amu avutu un'a din cele mai memorabile serbări: pornirea ambulantei române la Calafatu.

Eră unu maretu spectaculu.

Marele bulevardu alu Universitătii, dela unu capetu la altulu, eră intiesitu de publicu. Pe marginea din drépt'a a bulevardului se insiră frumosulu cortegiu alu ambulantei române, consistându in vre-o 20 trasuri ale „*Crucei rosie române*”, intre cari două ale societătii de binefacere Elisabet'a Dómn'a, un'a a Eforiei spitaleloru, *alt'a a dómneloru române din Transilvania*, o *alt'a a clubului „Junimea”* din Bucuresti si alte, incarcate tóte cu cosiuetele pline cu scama, pâna si alte necesarii pentru cautarea bolnavilor si ranitorilor. Fia-care trasura purtá două stéguri: unulu tricoloru de a drépt'a, si altulu albu, cu crucea rosie in mijlocu, de a stâng'a. Inaintea trasureloru se vedeau vr'o 30 cărări incarcate cu de ale farmaciei. Fia-care trasura 'si avea personalulu ei de câte patru insi, afara de corpulu compactu alu ambulantei, care se află in capulu cortegiului.

Tóte acestea se aflau pe picioru de plecare, si nu asteptau decâtu cuventulu de comanda. In asteptarea acésta, generalulu Davil'a calare, in deplina tienuta, cu adjutantii sei, si principele Dim. Ghic'a, cu alti membri ai Eforiei spitaleloru si ai societătii „*Crucea rosie*”, traversau bulevardulu dela unu capetu la altulu, inspectandu cortegiulu si vorbindu cu diferiti ómeni din corpulu ambulantei.

Pe la órele 3½ mai multe trasuri particulare incepeau sa intre pe bulevardu. Intre acestea veduramu trasur'a gen. Manu, Cantacuzino, Filipescu si alte, din cari mai multe dame din societatea aléa a Bucuresciloru, coborindu-se urcau peronulu si balconulu Universitătii.

Totulu eră ga'ta. Nu se asteptá decâtu venirea Mariiloru Loru. Si acésta nu intardia multu. La órele 4, o trasura deschisa aducea pe Mariile Loru Domnulu si Dómn'a, (in doliu) strabatându bulevardulu in sunetele imnului nationalu, dela capetulu din spre podulu Mogosióei pâna la celalaltu, de unde intorcendu-se

Mariile Loru se coborira dinsaintea Universitătii, si urcându peronulu, asistara la sântirea aiasmei severita de cátra Pr. S. vicariulu metropoliei. Dupa sarutarea sântei cruci, Mari'a Sea decorá pe unu ofieru si pe unu soldatu din corpulu ambulantei. Câte-va picaturi mari, cari anunciau apropiarea unei ploii mai abundente, silira apoi pe Mariile Loru sa plece, si in urma-le, dându-se comand'a, ambulanta se puse si ea in miscare, si plecá in sunetele muzice care o conducea pe podulu Mogosióei in susu, pâna afara din orasiu.

Eata, in micu resumatu, descrierea acéstu actu solemn.

Spre complectare inse, nu putemu trece sub tacere o observatiune: nimene din consilierii tronului, nimene din membrii corpurilor legiuitoare, nimene din membrii consiliului municipalu, nu erau presenti; toti straluceau prin absentia lor! Si cu tóte acestea, in momentele acelea nu eră nici consiliu de ministrii, nu erau nici siedintie, fia la senatu, fia la camera fia la primaria!

*** * *** Cetimu in „*Timpulu*” din Bucuresti:

Dumineca, in 12/24 Iunie, M. S. Imperatulu Alessandro II, a venit in capital'a nóra, insocitu de marele duce Vladimiru, de ducele de Leuchtenberg si de mai multe personagie din suit'a imperiala.

La gara, M. S. a fostu primitu de Mari'a Sea Domnitorulu; dupa o visita la spitallu Brâncovenescu, ilustrii óspeti se întórsera la Cotroceni unde luara prândiulu in familia. Dupa prândiu, societatea de amatori, compusa de d-nele Princes'a Alexandrin'a Ghic'a si Ecaterin'a Florescu, si de dnii Bengescu, Cantacuzino, Paleologu, Cerchescu si Stratu, rugati de M. S. Dómn'a au reprezentatu, pe o mica scena improvisata comedi'a francesa: *Le Chapeau d'un horloger*. Maiestatea Sea precum si Inalt'a Sea familia, cari asistau la representatiune, au datu in totu cursulu ei, prin aplause si mai alesu prin unu risu ce nu eră dictatu de curtenia, dovéda de placerea ce le-a pricinuitu acésta petrecere improvizata.

Maiestatea Sea pareu cu atátu mai bine dispusa cu cátu in tempulu prândiului primise sciinti'a despre o mare victoria a armatorulu rusesci dinaintea lui Erzerum, unde turcii au avutu imense perderi, si unde a fostu ucisu Mahmut-Pasi'a.

La 9 óre Maj. Sea a plecatu intorcendu-se la resiedintia din Ploiesci.

*** * *** In privintia armatei române cetimu urmatórea telegrama in diuarulu rusescu „*Timpulu nou*”:

„Din cele ce amu veduti si auditu, soldatii români suntu supusi, disciplinati datoriei lor, si se póta prea bine sub obusuri. Dela o armata tenera, care n'a fostu inca in focu, fára traditiuni militare si a cárei organizare este de curendu, nu putemu cere mai multu.

Apoi acésta armata are o calitate fórté insemnata, cumpetarea. Unu soldatu beatu este unu fenomenu extraordinariu in sirurile române. Dar' acésta calitate este a poporului românu intregu. Ceea ce mai iesbesce la acestu poporu este dulcétia manieriloru si politeti'a, cu cari farmeca pe straini mai cu séma.”

— In privintia spionagiuriloru din urma, despre cari s'au vorbitu atâtea, aflámu cele urmatóre:

Scirea despre executarea la Ploiesci a unui germanu care trecea, impreuna cu alti doi, de corespondentu alu unui diuaru, este curata inventiune.

Doi din acesti individi au fostu goniti din tíera, é'r' celu de alu treilea, numitu Kraus, este inca arestatu si tratatu cu tóta buna-cuviinti'a.

Unu altu arestatu Ioanovicu, dupa uneltirile unoru reu voitori, — constatandu-se inocentu, a fostu asemenea eliberatu. — Credemu ca aru fi bine

sa se dea unu cumplitu esemplu acéloru cari se jóca cu onórea, libertatea si viéti'a cetatieniloru lor, lovindu-i cu aceea'si pedépsa care s'aru fi cuvenitu pârátului, cându pâr'a lor n'aru fi fostu mincinosá.

“*Timp.*”

*** * * Cartograficu.** Domni F. Budicu si V. Havra ne-au tramisu: *Nóu'a carta strategica a teatrului resboiului turco-rusu din Europ'a si Asi'a*. Bucuresti 1877. Pretiulu 1 francu. In tempulu de fatia, cându tóta lumea petrece cu unu deosebitu interesu mersulu resboiului si cându Romani'a libera are sa jóce unu rolu importantu in deslegarea cestiunei orientale, sperámu, ca acésta carta strategica autografata in limb'a româna va fi primita cu satisfatiune.

Invitare de prenumeratiune la „Telegrafulu Romanu” cu „Foisióra”

pe o jumetate de anu (Iuliu—Decembre) alu anului 1877. — Pretiulu abonamentului pe ½ de anu e:

Pentru Sibiu 3 fl. 50 cr. v. a.

Pentru Monarchi'a austro-ungurésca 4 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate, 6 fl. v. a.

Adresele ne rugámu a se scrie curatu, a se pune numai post'a ultima, dara nu câte dóue poste ultime, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandámu on. publ. asiguatele postali, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) cá impreunate cu spese mai putiene si cá mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune.

Acéi p. t. domni cari 'si innoiescu abonamentulu suntu rugati a lipi adresele dloru pre asiguatele (avisurile) postali. Si unii si altii suntu pofiti a se adresá la: **Editor'a „Telegrafulu Romanu” in Sabiu.**

Burs'a de Vien'a.

Din 18/30 Iunie 1877.

Metalicele 5%	61 15
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	66 55
Imprumut. de statu din 1860	111 80
Actiuni de banca	781 —
Actiuni de creditu	145 30
London	124 65
Oblig. de desdaunare Unguresci	73 40
„ „ „ Temisiorene	73 —
„ „ „ Ardelenesci	73 25
„ „ „ Croato-slavone	—
Argintu	109 40
Galbinu	5 90
Napoleonu d'auru (poli)	9 99
Valut'a nóua imperiale germána	61 35

Ad Nr. 46/1877.

Concursu.

Pentru intregirea parochiei vacante de clas'a II Rip'a inferióra ppresbiteratulu Turdeii superióre, se escrie concursu in urm'a ordinatiunei Prea veneratului Consistoriu arhidiecepsan dto 12 Martiu a. c. Nr. 553 B., cu terminulu pâna la 14 Iuliu a. c. st. v. prelânga urmatórele emolumente:

- 1) casa parochiala cu gradina de legumi si pomi, precum si edificiele economice necesari;
- 2) folosirea cimiteriului de lânga biseric'a;
- 3) portiunea canonica de 16 jugere 575 org. □ agru si fenatiu;
- 4) dela 205 case câte o di de lucru cu palm'a séu 20 cr. v. a.
- 5) totu dela 205 case câte o ferdele de cucuruza sfarmitu a 16 cupe ferdel'a;
- 6) stol'a indatinata; — cari emolumente computate tóte in bani dau sum'a de 460 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia voru avea a-si asterne rogárele instruite in sensulu statut. organicu la subscrisulu pâna la terminulu indicatu.

Ded'a in 9 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale concerninte.

Oficiulu ppresbiterale gr. or. alu tractului Turdeii superióre.

Ioanu *Popescu* m/p.
adm. prot.

3—3

Nr. 121.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III Ocolisiulu mare, protopresbiteratulu Lupsiei, se escrie concursu pâna in 17 Iuliu a. c. st. v. cu care suntu impreunate urmatórele emolumente:

1. Cas'a parochiale cu gradina de 801°□.
2. Portiunea canonica cu 6 jugere, 153°□ fenatiu si 7 jugere 794°□ aratoriu.
3. Dela 110 fumuri o jumetate miertia (8 cupe) grâu si dela 60 fumuri o jumetate miertia cucuruza.
4. Tóte venetele stolarii regulate prin sinodulu parochiale, cari computate la olalta dau unu venitu anuale de 391 fl. 30 cr. v. a.

Concurentii au a-si asterne suplicele loru provideute cu documentele recerute in § 13 stat. org. la subsemnatulu oficiu.

In contielegere cu comitetulu parochiale respectivu

Offenbai'a, 30 Maiu 1877.

Oficiulu ppresbiterale gr. or. alu Lupsiei.

Ioanu *Danciu* m/p.
adm. prot.

3—3

Nr. 73.

Concursu.

Pentru indeplinirea vacantei parochii din comun'a Cinadia, de clas'a a II se escrie concursu cu terminu pâna la 10 Iuliu a. c.

Emolumente:

- a) cas'a parochiale cu două gradini de legumi alt'a cu pomi;
- b) 16 jugere de pamentu parte aratoriu parte fenatiu.
- c) 160 ferdele de cucuruza sfarmitu.
- d) un'a di de lucru dela 160 familii.
- e) 7° lemne si accidentiele stolarie usitate.

Tóte acestea computate in bani dau sum'a de preste 600 fl. v. a.

Aspirantii 'si voru inaintá cererile, instruate conformu dispositiuniloru sinodali din anul 1873 pentru regularea parochieloru, — subsemnatului oficiu ppresbiterale.

Mercurea, 1 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiulu ppresbiterale gr. or. alu tractului Mercurei

Ioanu *Drocu* m/p.
adm. prot.

3—3

Nr. 14.

Edictu.

Mari'a Georgiu Radu din Hermanu, care de 21 ani parasí cu necredintia pre legiuitulu ei barbatu Georgiu I. Gocimanu din Brasiovu, se citéza prin acésta, cá in terminu de unu anu de dile sa se prezenteze inaintea subscrisului scaunu protopopescu, cáci la din contra procesulu matrimonialu asupra-i pornitu dela 13 Ianuaru a. c. se va decide si in absentia densei.

Scaunulu pprescu gr. or. alu Brasiovului II.

Brasiovu, in 21 Ianuaru 1877.

Ioanu *Petricu* m/p.
protopopu.

3—3